

μείον

μείον, επίρρ. [<αρχ. μεῖον, ουδ. του μείων, συγκριτ. του μικρός], μείον. **1.** λιγότερο: «εγώ σου δάνεισα δέκα χιλιάρικά κι εσύ μου επέστρεψες μείον ένα». **2.** ως άκλ. ουσ. **τα μείον**, όλα όσα οδηγούν σε αρνητική απόφαση ή κρίση σχετικά με κάτι, τα αρνητικά στοιχεία, τα μειονεκτήματα: «απ' τα μείον του διαμερίσματος, είναι ότι έχει μικρό μπαλκόνι». Συνών. *τα κατά / τα πλην*. Αντίθ. *τα συν / τα υπέρ*.

- *γράψε μείον!* αναγνωρίζω το λάθος μου: «έκανα κι εγώ μια βλακεία, γράψε μείον!»·

- *είμαι μείον*, **α.** τα έξοδα στη δουλειά μου, στην επιχείρησή μου, είναι περισσότερα από τα έσοδά μου: «πάω να τρελαθώ απ' τη στενοχώρια μου, γιατί τους τρεις τελευταίους μήνες είμαι συνεχώς μείον». **β.** συμπεριφέρομαι άπρεπα, λάθος: «ξέρω πως σ' εκείνη την περίπτωση ήμουν μείον, γι' αυτό σου ζητώ συγγνώμη»·

- *είναι μείον μου*, λέγεται για ενέργεια ή κατάσταση που οι συνέπειές τους επιβαρύνουν το άτομό μου, γενικά, μειονεκτώ κάπου: «είναι μείον μου που δεν έμαθα μια ξένη γλώσσα, απ' τη στιγμή που συναλλάσσομαι με το εξωτερικό». (Λαϊκό τραγούδι: *βρήκες το ευαίσθητο σημείο μου κι αυτό είναι μείον μου*)·

- *νιώθω μείον*, αισθάνομαι ότι βρίσκομαι σε μειονεκτική θέση, μειονεκτώ: «νιώθω μείον, όταν βρίσκομαι στην παρέα τους, γιατί αυτοί είναι μορφωμένοι ενώ εγώ είμαι αγράμματος»·

- *το ταμείον είναι μείον*, βλ. λ. [ταμείο](#).